

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Chifac Iurie și Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Popa Alexei Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 august 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Popa Alexei Nicolae, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX, cu viza de reședință: XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 16.12.2014 – 26.08.2016;*
2. *Instanța de apel: 06.12.2016 – 14.02.2017;*
3. *Instanța de recurs: 30.11.2017 – 07.02.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 august 2016, Popa Alexei Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 152 alin.(1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;
- art. 287 alin.(1) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Popa Alexei Nicolae pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani 5 (cinci) luni închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Popa Alexei Nicolae a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată, totodată, obligându-l pe Popa Alexei Nicolae să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de avocatul Staruș Denis în numele părții vătămate Mihailov Serghei privind încasarea din contul inculpatului Popa Alexei Nicolae a prejudiciului material în sumă de 8460 lei și a prejudiciului moral în sumă de

100000 lei, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor cuvenite să decidă instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că inculpatul Popa Alexei Nicolae, la data de 28 iulie 2014, aproximativ la orele 24:00, aflându-se la intersecția str. Alba Iulia și str. I. Pelivan, mun. Chișinău, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, a inițiat conflict cu cet. Mihailov Serghei și în urma altercațiilor i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora acesta a căzut jos, cauzându-i, astfel, părții vătămate dureri fizice și leziuni corporale.

Tot el, la data de 28 iulie 2014, aproximativ la orele 24:00, aflându-se la intersecția str. Alba Iulia și str. I. Pelivan, mun. Chișinău, în rezultatul conflictului iscat cu cet. Mihailov Serghei i-a aplicat lovituri cu picioarele în regiunea piciorului stâng, cauzându-i astfel fractură la picior și vătămări corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.2104/D din 26.08.2014 la cet. Mihailov Serghei s-a constatat fractura închisă treimea medie tibiei gambei stângi cu deplasarea fragmentelor, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare medie.

Acțiunile inculpatului Popa Alexei au fost încadrate în baza art.287 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - *huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită* și art.152 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, de inculpatul Popa Alexei și de apărătorul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului.

3.1. Procurorul, a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Popa Alexei Nicolae să-i fie stabilită pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal - 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal - 3 ani închisoare. În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acuzarea a considerat că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă pentru acțiunile infracționale comise, deoarece aceasta nu corespunde caracterului faptelor săvârșite. Pedeapsa stabilită de instanța de fond pentru astfel de categorii de infracțiuni trebuie să fie nu numai legală în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp trebuie să fie și justă, adică să se

respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunilor și vinovăția autorului.

3.2. Inculpatul Popa Alexei și apărătorul acestuia, Zadorojnîi Andrei, au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Popa Alexei să fie achitat de sub învinuirea imputată.

În apelurile declarate au invocat că, instanța nu a examinat cauza în fond, copiind doar rechizitoriul și la baza sentinței de condamnare sunt puse probe neexaminată în ședință, pe care instanța de fond le-a considerat ca probe, mijloace neprevăzute de lege, lipsește argumentarea respingerii motivelor invocate de apărare, unele probe sunt chiar fraudate.

Un alt argument indicat de apelanții, este faptul că instanța de fond a ignorat încălcările procedurale omise la etapa urmăririi penale, nu a luat în considerație încălcarea dreptului la apărare la etapa urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în instanță (învinuirea neclară, cu indicarea altor date), lipsa interpretului la etapa urmăririi penale. Nu a examinat obiecțiile apărării și nu s-a expus în privința invocărilor apărării privind încălcările admise la administrarea probelor la etapa urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpat și de avocatul Zadorojnîi Andrei, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei definitive și a încasării daunei morale, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Conform prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, lui Popa Alexei Nicolae i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 10 (zece) luni.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani, cu obligarea lui Popa Alexei Nicolae să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Popa Alexei Nicolae în beneficiul lui Mihailov Sergiu Mihai dauna morală în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei.

În rest, hotărârea atacată a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Popa Alexei Nicolae de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(1) și art.287 alin.(1) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina sa, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina

lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

5.1. Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Popa Alexei, iar versiunea acestuia precum că a acționat în stare de legitimită apărare a considerat-o drept una de apărare, înaintată cu scopul evitării răspunderi penale, or, instanța de apel a considerat că, de facto, inculpatul Popa Alexei Nicolae și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, iar probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate.

În acest sens instanța de apel a notificat definiția legală a legitimei apărări, reglementată la art.36 alin. (2) Codul penal, potrivit căruia se află în stare de legitimită apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat. Instanța de apel a raportat norma indicată supra la cauza dedusă judecării și a constatat, că inculpatul Popa Alexei Nicolae nu s-a aflat în stare de legitimită apărare, deoarece într-adevăr între Mihailov Sergiu și Popa Alexei s-a iscat o ceartă, în cadrul căreia Popa Alexei Nicolae a fost inițiatorul acestei certe, or, după cum însuși declară inculpatul, dânsul l-a orbit pe Mihailov Sergiu în timp ce ultimul se deplasa cu bicicleta. Astfel, Popa Alexei Nicolae și Mihailov Sergiu s-au înjurat unul pe altul după care ambii având scop de a aplica unul altuia lovituri și, astfel, Popa Alexei Nicolae i-a aplicat lovituri cu picioarele în regiunea piciorului stâng, cauzându-i astfel fractură la picior și vătămări corporale, care se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța de apel a menționat declarațiile părții vătămate Mihailov Sergiu, care a indicat că, în cadrul discuției, inculpatul i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, în partea stângă. El a aplicat o lovitură cu mâna dreaptă în partea stângă a lui Popa Alexei, după care a fost lovit cu piciorul în piciorul stâng și când s-a sprijinit în piciorul stâng a înțeles că-i fracturat, concretizând că, după ce a fost lovit în picior, a căzut jos, deoarece nu putea să se sprijine în picior.

Reieșind din circumstanțele expuse, instanța de apel a apreciază critic argumentele apelanților, precum că fapta inculpatului Popa Alexei Nicolae nu întrunește elementele infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art.152 alin. (1) Cod penal pe motiv, că vinovăția acestuia în ședința de judecată nu a fost stabilită sub nici un aspect, deoarece aceste argumente sunt în deplină contradicție cu materialele cauzei prezentate de acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii.

5.2. La fel, instanța de apel a considerat nefondat argumentul inculpatului și al apărătorului său, precum că instanța de fond a ignorat încălcările procedurale omise la etapa urmăririi penale, nu a luat în considerație încălcarea dreptului la apărare la etapa urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în instanță (învinuirea neclară, cu indicarea altor date), lipsa interpretului la etapa urmăririi penale. Nu a examinat obiecțiile apărării și nu s-a expus în privința invocărilor apărării privind încălcările admise la administrarea probelor la etapa urmăririi penale.

În acest sens a menționat că potrivit procesului-verbal din 11 decembrie 2014 (f. d. 133, 134, vol. I), de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale, Popa Alexei și apărătorul său au avut anumite obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale,

solicitând efectuarea confruntării dintre inculpatul Popa Alexei și martorul Budu Vitalie, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, Conșina Liuba din 11 decembrie 2014 (f. d. 139, 140, vol. I), a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea apărătorului Corjan Angela privind efectuarea confruntării dintre inculpatul Popa Alexei și martorul Budu Vitalie.

Totodată, instanța de apel a reținut faptul că, atât Popa Alexei și apărătorul său, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale n-au indicat la faptul că, inculpatul în cadrul urmăririi penale nu a fost asigurat cu interpret și precum că nu cunoaște limba în care a fost înfăptuită urmărirea penală.

5.3. Prin urmare, au fost considerate ca neîntemeiate de către instanța de apel argumentele inculpatului și a apărătorului său, deoarece avocatul și inculpatul nu au abordat nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, iar instanța de fond, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nu avea temei și suport legal pentru a le declara nule aceste acte procedurale, or verificarea legalității acestor ține de competența procurorului ierarhic superior, or, potrivit art. 313 alin.(1) Cod de procedură penală plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

Elocvent în acest sens a subliniat și jurisprudența CEDO, prin care s-a stabilit că probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, Curtea în cazul Schenk c. Elveției (12 iulie 1988), a precizat că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

5.4. Cu referire la alegațiile procurorului în partea aplicării pedepsei, instanța de apel a considerat că sunt întemeiate, or, verificând legalitatea pedepsei stabilite de prima instanță, a reținut că, a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social a infracțiunilor, că infracțiunile au fost săvârșite intenționat, de persoana vinovatului, care este pentru prima dată pe banca acuzaților, anterior nu a fost atras la răspundere penală (f. d. 70, vol. I), se caracterizează pozitiv și nu se află la evidența medicului psihiatru (f. d. 71, vol. I), de faptul că circumstanțe atenuante și agravante nu s-au reținut.

Însă, incorect i-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de doar 2 (doi) ani 5 (cinci) luni, pe când urma să-i aplice pedeapsa închisorii pe un termen mai mare de 2 (doi) ani 5 (cinci) luni, or, după cum s-a constatat inculpatul n-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, deci nu persistă căință față de infracțiunile comise.

5.5. Totodată, verificând și legalitatea hotărârii atacate în latura civilă, instanța de apel, notificând prevederile art. 219 alin.(2) pct. 1), 4) din Codul de procedură

penală, art. 616 Codul Civil, a conchis că aceasta urmează a fi casată în partea civilă cu privire la încasarea prejudiciului moral și de a pronunța în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță și a dispune încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei, din contul inculpatului Popa Alexei în beneficiul părții vătămate Mihailov Serghei, considerând, totodată, ca fiind exagerată suma solicitată de partea vătămată un mărime de 100000 (una sută mii) lei, ținând cont și de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral și practica judiciară constantă cât și de prevederile art. 1423 Cod Civil, menționând că, în speță, dauna morală se exprimă prin faptul că partea vătămată Mihailov Serghei a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpatul Popa Alexei exprimate prin fractură la picior și vătămări corporale, s-a aflat la tratament, a avut suferințe morale.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 21 martie 2017 este atacată cu recursuri ordinare de avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului, la 21 aprilie 2017, și de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, la 18 aprilie 2017, care au solicitat:

– **avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului**, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) și pct.12) Cod de procedură penală, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună achitarea inculpatului Popa Alexei de sub învinuirea imputată, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea solicitării sale, invocă ilegalitatea hotărârii de condamnare, care se bazează pe presupuneri, considerând că, învinuirea înaintată inculpatului Popa Alexei nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de fond și de apel, iar probele cercetate au fost apreciate în mod eronat de aceste instanțe, existând în cazul dat temeiuri suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile lui Popa A. a elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(1) și art.152 alin.(1) Cod penal.

La fel, menționează că, la efectuarea urmăririi penale, organul de urmărire penală nu a respectat cerințele art. 19 alin. (3) și art. 254 Cod de procedură penală.

Astfel, recurentul consideră că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, consfințit în art.6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art.20 a Constituției Republicii Moldova;

– **avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului**, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) și pct.8) Cod de procedură penală, casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Popa Alexei să fie achitat de sub învinuirea imputată, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, indicând aceleași motive care au fost expuse în instanța de apel.

Suplimentar, indică că, instanța de apel a ignorat prevederile legale, stipulate în art. 414 alin. (5), 419, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum și practica judiciară constantă cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel, deoarece nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate de partea apărării, le-a repetat întocmai, nu a desființat sentința în partea vizată și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea

cauzelor în prima instanță, de fapt menținând în partea recunoașterii culpei o sentință nemotivată legal; nu a apreciat probele prin prisma art. 101 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală; a constatat confuz, neclar și absolut divergent că probele administrate nu sunt colaborate între ei, nu se descrie fapta pretins comisă, sentința nu cuprinde semnele constitutive ale încadrării juridice a acțiunilor pretinse a inculpatului, nici nu se analizează încadrarea formulată în actul de învinuire; a modificat fără careva temei suma încasată cu titlu de prejudiciu moral, neargumentat luând partea acuzării.

Astfel, consideră că, prima instanță a încălcat grav principiul prezumției nevinovăției, prevăzut de art. 8 Cod de procedură penală, principiul contradictorialității în procesul penal, prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, precum și dreptul inculpatului la art.6 parag.1 și parag.2 din CEDO.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de avocați în numele inculpatului, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal, analizând recursul declarat de partea apărării constată că, aceasta solicită achitarea inculpatului Popa Alexei de sub învinuirea imputată, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele componente de infracțiuni, fiind invocate de către avocați temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Astfel, Colegiul penal consideră că urmează să se expună asupra temeiurilor prescrise de pct. 6) și pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și asupra temeiului de drept prescris în pct.12) al normei sus-citate, deoarece din materialele cauzei nu se constată reîncadrarea acțiunilor inculpatului în altă normă penală, decât cea imputată de acuzatorul de stat sau să fi solicitată recalificarea acțiunilor inculpatului cu indicarea normei penale.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componente de infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin

intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Popa Alexei a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art.287 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - *huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită* și art.152 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate.

Însă, verificând legalitatea pedepsei aplicate inculpatului, care a fost contestată de acuzatorul de stat în sensul blândeții acesteia, instanța de apel a constatat că, prima instanță incorect i-a aplicat pedeapsa definitivă conform art.84 alin. (1) Cod penal, considerând că nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul n-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, și deci nu persistă căință față de infracțiunile comise.

La fel, a considerat că, în speță, urmează a fi încasat prejudiciul moral cauzat părții vătămate prin acțiunile ilegale ale inculpatului, însă în mărime echitabilă, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral și practica judiciară constantă, menționând că partea vătămată Mihailov Serghei a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, exprimate prin fractură la picior și vătămări corporale, s-a aflat la tratament, a avut suferințe morale.

Astfel că, analizând decizia atacată în raport cu alegațiile recurenților, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului Popa Alexei în săvârșirea infracțiunilor constatate, deoarece la judecarea apelurilor declarate de inculpatul Popa Alexei și de apărătorul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, argumentele invocate de recurenți în ce privește nevinovăția inculpatului au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

În ce privește temeiul indicat de avocatul Zadorojnîi Andrei, precum că **instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței**, Colegiul penal menționează, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o

apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Contrar acestor prevederi legale, argumentele recursului se rezumă la o altă apreciere a probelor, care diferă de cea enunțată în hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, dar care nu argumentează prezența în speța dată a erorii grave de fapt în calitate de temei de casare.

De asemenea, Colegiul penal consideră că sunt nefondate argumentele suplimentare invocate de avocatul Zadorojnîi Andrei, și în acest sens se menționează că, alin. (1) art. 413 Cod de procedură penală stipulează că, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1, însă, totodată, se reține că, alin. (3) al normei vizate, prevede că, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi, precum și art.414 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit căruia, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În speța dată, potrivit materialelor cauzei se constată că, partea apărării Zadorojnîi Andrei a înaintat un demers cu privire la numirea expertizei medico-legale suplimentare și audierea expertului Scurtu Iurie, care a fost respins prin încheierea din 14 februarie 2017 (f.d.123; 127-129, vol. II), iar alte cereri sau demersuri nu au parvenit din partea apărării, precum și a inculpatului.

Ulterior, potrivit art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, astfel că, potrivit procesului-verbal întocmit în instanța de apel, nici la această etapă, nu au parvenit careva întrebări din partea apărării sau a inculpatului.

În ce privește alegațiile avocatului, precum că nu au fost apreciate probele în speță prin prisma art.101 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală și sentința a fost adoptată u derogări de la legislația procesul penală, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează că, instanța de apel s-a expus în decizia sa, precum: *„La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul POPA Alexei Nicolae a săvârșit infracțiunile imputate lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală ...și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere ai pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.”* (f.d.135, vol. II) și *„Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. În conformitate cu art. 101 Cod Procedură Penală, instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenții utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în faptele imputate.”* (f.d.143, vol. II).

Referitor la argumentul părții apărării precum că a fost modificat fără careva temei suma încasată cu titlu de prejudiciu moral, neargumentat luând partea acuzării, Colegiul penal lecturând conținutul recursului declarat constată că, recurentul nici nu a expus motivarea în acest sens.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de avocații Chifac Iurie și Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Popa Alexei Nicolae se declar inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Chifac Iurie și Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Popa Alexei Nicolae împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală în privința lui **Popa Alexei Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **07 martie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie